

Justitsminister sidde som en Per Tot, der sagde: Lad nu ske, hvad der vil, og saa bag- efter siger jeg, at det er Politimestrene, der har Ansvaret. Politiet rundt omkring maa have Følelsen af, at det staaer i Kontakt med Justitsministeren, og min Opfattelse er, hvad jeg har sagt saa tidt, at i samme Øjeblik en Embedsmand har konfereret med Justitsministeren, er han selvfølgelig dækket af Justitsministeren. Jeg er ogsaa klar over, at det ærede Medlem fuldstændig vil billige denne Betragtning, og derfor opnaar han i Dag at kunne drage til Felts mod mig og kun mod mig, saaledes at han kan slaa paa mig, saa meget han vil, uden at jeg uden videre kan sige: Nu skal jeg høre mine Politimestre, og hvis de har gjort noget, som jeg misbilliger, skal jeg give dem en Reprimande. Det kan jeg altsaa ikke sige, da jeg har været indforstaaet med Politimestrene rundt omkring.

Jeg skal nu gaa over til det ærede Medlems Udtalelser, og her skal jeg begynde med at sige, at det altid er kedeligt, naar der i en Diskussion fremkommer positive Urigtigheder. Det ærede Medlem pointerede meget stærkt, at Politimesteren havde inviteret til Møde i Ridehuset, eller hvor det nu var. Hertil maa jeg sige, at det er fuldstændig forkert, thi Forholdet var det, at efter at man paa Torvet i Randers havde vedtaget en Resolution om, at Militæret, det vil sige Dragonerne, skulde være fjernet inden en Time, overbragte 3 Mænd Politimesteren denne Resolution. Samtidig med blev der sagt, at man ønskede at holde et Møde om Aftenen i Forsamlingshuset „Jylland“ angaaende det og det Spørgsmaal. Politimesteren erklærede sig villig til at komme, hvis man ønskede det. Der blev derefter sagt til ham, at man meget gerne vilde have, han kom til Stede, og samtidig udtalte man, at der vilde komme mange Folk, og om han ikke derfor vilde være saa venlig at laane dem en anden Sal. Der forelaa her altsaa en Opfordring til Politimesteren om at indfinde sig ved Mødet. Jeg maa her gøre den Bemærkning, at de tre Mænd, som henvendte sig til Politimesteren, var tre af de Mænd, som selv siger, de hører til de saakaldte Kupmænd, som det ærede Medlem Hr. Lundberg talte om. De var ganske vist ogsaa Bestyrelsesmedlemmer af forskellige faglige Organisationer og havde altsaa, om jeg saa maa sige, en Dobbeltstilling paa denne Maade. De var gode Socialdemokrater, men indtog samtidig det yderliggaaende Standpunkt, som efter det ærede Medlems Mening karakteriserede dem som Kupmænd. De forlangte altsaa

Militæret fjernet inden en Time. Politimesteren kom til Stede ved dette Møde, hvor han tydeligt og klart udtalte, at der maatte ikke finde Uro Sted, de, der vilde arbejde, skulde have Lov til at arbejde. Det er et Standpunkt, som det ærede Medlem jo ogsaa kender her fra Salen. Jeg har gentagende gjort mig til Talsmand for det samme. Det var om Fredagen, og nu gaar vi saa over til at se, hvad der derefter skete. Her gør det ærede Medlem sig efter min Formening skyldig i en Mængde Fejltagelser. De almindelige Dage kommer jo nemlig saaledes: Fredag, Lørdag og Søndag, men efter det ærede Medlems Udtalelser fik jeg næsten paa Fornemmelsen, at Søndagen kom før Lørdagen. I alt Fald maa jeg meget stærkt bede det ærede Medlem om, naar han fremstiller Begivenheder, saa at fremstille dem i den Rækkefølge, hvori de kommer; saaledes plejer man at gøre i en lovgivende Forsamling. Jeg har sagt, hvad der skete om Fredagen, idet bl. a. Politimesteren ved det Møde tydeligt og klart udtalte, at der skulde være Ro, og hvis der var Ro, vilde han intet foretage sig. Det blev lovet, Hvad skete der saa om Lørdagen? Om Lørdagen skete der det, at nogle Arbejdere, der var ved at arbejde i Byen, blev overfaldet, og den vedkommende forretningsdrivende blev truet til at lukke sin Forretning, da man ikke vilde finde sig i, at disse Mennesker arbejdede, ja, den forretningsdrivende arbejdede selv med. Dette medførte selvfølgelig, at da det Løfte, som var givet Politimesteren om at bevare Roen, ikke var blevet opfyldt, kom Politiet til Stede. De maatte bruge Knip- lerne, og det er blevet mig sagt af Øjen- vidner, at de brugte dem godt i dette Tilfælde. Det var ligefrem nødvendigt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil forsvare de Arbejdere, som optraadte paa denne Maade her. Det var om Lørdagen. Saa skete der noget Søndag Formiddag, som jeg finder det ganske mærkværdigt, at det ærede Medlem ikke omtalte. Der skete det, at Fællesorganisa- tionen sendte en Skrivelse til Fællesorgani- sationen af Arbejdsgivere. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Brud- stykke heraf. Det lyder saaledes: „Da Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforeninger i Randers har søgt at få en Forhandling i Gang i Dag, Søndag den 19. Marts, for at forelægge Sammen- slutningen af Arbejdsgivere i Randers en i vore Organisationer vedtagen Beslut- ning om Modforholdsregler mod deres Organisations Benyttelse af frivillig Arbejdskraft, meddeles Dem herved til videre Bekendtgørelse for de paagældende